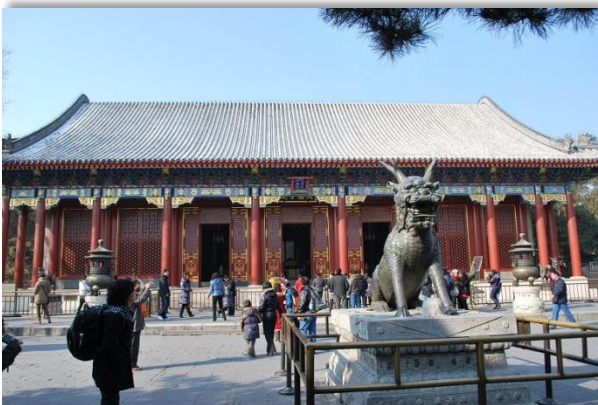

Studieresa till Kina februari 2011

taxi in till staden.

Jag var tillsammans med resesäljare från hela världen, inbjuden av vår kinesiska agent på en studieresa där vi skulle få uppleva Kinas främsta attraktioner. Vi skulle få exakt samma bemötande och service som de kunder vi skickar dit får. Än så länge var allt över förväntan. Min guide underhöll mig under resan in till hotellet och hade svar på alla mina frågor.

Beijing är en väldigt stor stad. Överallt byggs det nytt. Det mesta verkar vara höga lägenhetsskrapor. Arkitekturen är ett mellanting av österländsk/öststats byggnadsstil med västerländska inslag. Centrum är svår att få grepp om. Det verkar finnas många olika centrum och mellan dem är kvarteren tomma och händelselösa.

På vårt program i Beijing stod utflykt till Sommarpalatset, Kinesiska Muren, Förbjudna Staden med Himmelska Fridens torg mm. Sommarpalatset såg vi delvis snötäckt men det var ändå fantastiskt. Förbjudna staden såg vi baklänges. Vår guide var riktigt smart och tog oss in genom den norra entrén. På det viset fick vi de privata bostadsområdena där kejsaren och konkubinerna bodde för oss själva. Tur var det eftersom dessa kvarter är trängre och husen mindre. Efter hand som vi vandrade mot de mer officiella områdena med de stora torgen mötte vi en allt större skara turister som börjat vandrigen i andra ändan.

I Beijing såg vi en kväll en Kung Fu show. Bedårande vacker! Showen har gått på turné världen över och var översatt till engelska. Det var lätt att följa med i handlingen.

Nästa anhalt på programmet var Xian, den muromgärdade Kejsar staden. Dit flög vi. Flyga inrikes i Kina fungerade mycket bra. Ordning och reda, lätt att checka in, skyltar på engelska, väskor som kom fram snabbt.

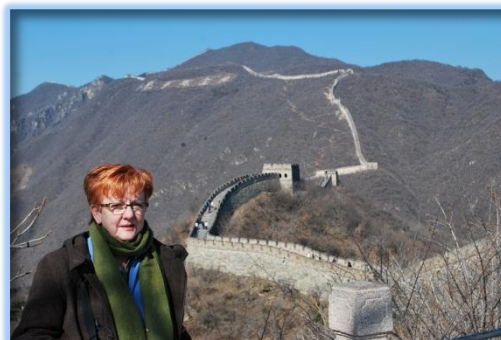
Stor tid i Xian ägnades åt Terracotta armén. Inte visste jag att när keramiksoldaterna upptäcktes 1974 var alla figurer i bitar. Endast en figur, har hittills hittats intakt, en knäböjande bågskytt. Alla figurer är unika, med unika anletsdrag och kroppar. Arkeologerna som jobbar där har minst 50 år till innan allt är utgrävt och ihop pusslat.

Centrum i Xian är lätt att få grepp om så länge du håller dig inom muren. Muren är bred och varje år går det cykellopp och sprinterloppen uppe på den. Xian har även en moské som byggdes av en invandrad muslim för

Utan den minsta skakning satte KLM's pilot ned planet på Beijings flygplats. Med stor förväntan, det var min första gång i Kina, klev jag ur planet och satte fötterna på kinesisk mark. Eller rättare sagt golv. Pass och tullkontrollen gick mycket smidigt.

Bagagebandet var redan i gång när jag kom dit och det tog inte många minuter innan jag kunde lyfta av min väska.

Ute i ankomsthallen stod min guide med väl synligt plakat och väntade på mig. Med lätthet lotsade han mig genom den stora flygplatsen och snart satt jag i

flera hundra år och runt denna moské finns de arabiska kvarteren fulla med härlig shopping och många restauranger. Inget var dock arabiskt, allt var kinesiskt.

Efter Xian besökte vi Guilin i södra Kina. Guilin är en liten stad med kinesiska mått, knappt 1 milj invånare. Staden tar emot ca 10 milj turister årligen varav 80 % är inhemska. Dess största attraktion är Li floden. Landskapet i region kan enbart beskrivas som hänförande vackert. Vi gjorde en dagsutflykt på floden. Slutmålet var den lilla byn (enbart ca 40 tusen invånare) Yangschou. Resan dit tog ca 4 timmar. I sakta mak gled vi på floden omgärdade av risfält, grönska, bergstoppar och byar. Kameran gick i ett.

Yangschou upptäcktes först av back packers som fortfarande har sin prägel på staden. Mysiga små restauranger/kaféer, bra shopping, hotell i alla prisklasser. Vår lilla grupp fyllde två små elbussar och kördes ut på landsbygden. Vi besökte en gammal bondgård där värdfolket öppnade sina dörrar för oss och visade sitt uråldriga hus. Vi fick pumpa upp vatten ur gårdsbrunnen, sköta pressen för sojamjölken och fick en uppvisning i kinesisk gymnastik av den över 70 år gamle herrn i huset. I ett ute förråd stod det gamla parets kistor färdiga, svartmålade och med symbolen för långt liv målade vid dess fotändor.

Visste ni att man odlade raps i Kina? Nu vet jag det efter att sett det ena gula fältet efter det andra.

Vår sista stad att besöka blev den myllrande storstaden Shanghai. Vilken kontrast mot Guilin och Yangshou! Det kändes som vi var med en fot tillbaka i västerlandet. Höghus, motorvägar, business, stora affärsgator. När jag tittade ut från mitt hotellrums fönster på 16:e våningen, såg jag på ena hållet liknande höga byggnader och åt andra hållet ett stort kvarter av låga typiska kinesiska hus. Allt i en salig röra.

I Shanghai besökte vi den byggnad som skulle blivit världens högsta, Shanghai World Financial Center i folkmun kallad den för the Bottle Opener p g a sitt utseende. Nu blev den endast den näst högsta byggnaden eftersom Dubai överträffade dem med Burj Khalifa. Vi tog hissen upp ca 90 – 100 våningar, sedan rulltrappa för att slutligen komma ut på den observationsbrygga som sammanband de två delarna av huset. 474 m ö havet var utsikten nervpirrande, speciellt som golvet jag stod på var av glas! Visserligen frostat glas för det mesta, men med insprängda partier av klart glas. Inget för de som har anlag för höjdsjuka.

I Shanghai hann vi även med ett besök på en silkefabrik, vi såg Yu Garden och vi förrade oss i de kinesiska kvarteren. Ingen blev Shanghaiad.

Maten över lag i Kina var mycket vällagad och välsmakande. Alla områden har sina specialiteter. Vår agent är mycket noga med att enbart använda lokala restauranger. Det var först i Shanghai vi såg västerlänningar på samma restaurang som vi besökte. Jag minns fortfarande med välbehag min Hot Pot i Xian och mina konstiga sniglar i Yangshou. Och alla dessa härliga grönsaker, lätt wokade eller färska.

Jag reser gärna tillbaka till Kina!

Mariann Rehn